



Respect pentru oameni și cărți

Dr. Alberto Villoldo

# ŞAMAN, VINDECĂTOR, ÎNTELEPT

*Cum să te vindeci și cum să îi vindeci  
pe ceilalți folosind medicina energetică  
a amerindienilor*

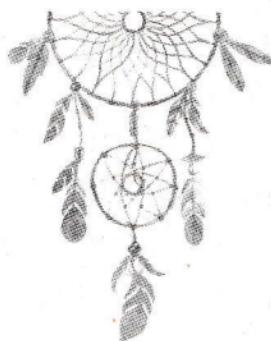
Ediție revizuită

Traducere din limba engleză  
de Julia Kretsch

Editura For You  
București

## Cuprins

Prolog .....	7
Partea I	
Capitolul 1	Învățările șamanilor .....
Capitolul 2	Vindecarea și nemărginirea.....
Capitolul 3	Vindecătorii întru Lumină.....
	Câmpul Energetic de Lumină .....
Partea a II-a	
Capitolul 4	Lumea de Lumină .....
Capitolul 5	Chakrele .....
Capitolul 6	Felul de a vedea al șamanilor.....
	Spațiul Sacru .....
Partea a III-a	
Capitolul 7	Lucrările șamanilor .....
Capitolul 8	Procesul de Iluminare .....
Capitolul 9	Procesul de extracție .....
	Moarte, a fi pe moarte și dincolo de moarte .....
Epilog .....	289
Mulțumiri .....	323
	330



Samanii amerindieni practică medicina energetică de mai bine de 5 000 de ani. Unii vindecători consideră că descendența lor spirituală își are originile în vremuri și mai îndepărtate. Ei își amintesc povești pe care bunicile lor le-au învățat de la bunicile lor și în care se vorbește despre perioada în care Pământul era Tânăr.

Chiar dacă primii locuitori ai Americii aveau cunoștințe avansate despre astronomie, matematică și arhitectură, scrisul nu s-a dezvoltat niciodată în această regiune ca în altele. Oamenii învățați au trecut cu vederea tradițiile spirituale ale amerindienilor, în favoarea iudaismului, creștinismului și budismului, care au lăsat în urmă diferite înscrисuri.

De exemplu, în vreme ce teologii vestici studiază budismul de mai bine de două secole, de abia în ultimii 40 de ani s-au aplecat cu interes asupra studiului spiritualității amerindienilor. Studiul șamanismului a fost lăsat pe seama antropologilor, care, cu vreo câteva

Respect pentru oameni și cărti

excepții notabile, precum Margaret Mead, n-au fost îndeajuns de pregătiți pentru a studia aceste aspecte.

Distrugerea civilizației indienilor nord-americani de către coloniștii europeni i-a forțat pe amerindieni să se stabilească în rezervații, unde se îmbolnăveau pe capete și în care învățății păzeau cu grijă tradiția spirituală. Este de la sine înțeles că înțeleptii nu au dorit să-și împărtășească tradițiile cu cei care îi contropiseră. Nici indienii din Peru nu au avut o soartă mai bună. Conchistadorii spanioli au venit în Peru în căutarea aurului și, prin urmare, nu au intervenit foarte mult asupra tradițiilor spirituale incase. Totuși, ceea ce conchistadorii au trecut cu vederea au reușit să distrugă misionarii.

Căutătorii de aur ajunși pe teritoriul Americii de Sud au adus cu ei o serie de credințe de neînțeles pentru indieni. Prima credință era că toată hrana din lume le aparținea prin drept Divin oamenilor, mai concret europenilor, care erau stăpâni peste animalele și plantele Pământului. Cea de-a doua se referea la faptul că oamenii nu pot vorbi cu râurile, cu animalele, cu munții sau cu Dumnezeu. Iar cea de-a treia era că oamenii trebuie să aștepte până la sfârșitul veacurilor pentru a experimenta nemărginirea.

Nimic nu li se părea mai absurd amerindienilor. Dacă europenii credeau că au fost alungați din Grădina mitică a Edenului, amerindienii se considerau administratorii și îngrijitorii Grădinii. Ei încă vorbeau cu râurile învolturate și cu munții și încă auzeau vocea lui Dumnezeu în șoapta vântului. Cronicarii spanioli din Peru povestesc că, atunci când conchistadorul Pizarro

l-a întâlnit pe conducătorul incaş Atahualpa, i-a înmânat Biblia şi i-a explicat că aceasta era cuvântul lui Dumnezeu. Incaşul a dus volumul la ureche, a ascultat cu grijă câteva momente şi apoi a aruncat cartea sfântă, exclamând: „Ce fel de Dumnezeu este acesta care nu vorbeşte?“

Pe lângă tăcerea Dumnezeului european, pe amerindieni i-a uimit şi genul acestuia. Conchistadorii au adus cu ei o mitologie patriarhală, care a intimidat tradiţiile feminine amerindiene. Înainte de sosirea spaniolilor, Mama Pământ şi formele sale feminine (peşterile, lagunele şi celealte deschideri ale Terrei) reprezentau principii Divine. Europenii au impus principiul Divin masculin: falusul sau copacul vieţii. Bisericile au început să se ridice până la cer. Pământul feminin nu a mai fost divinizat ori respectat. Copacii, animalele şi pădurile au rămas la bunul plac al jefuitorilor.

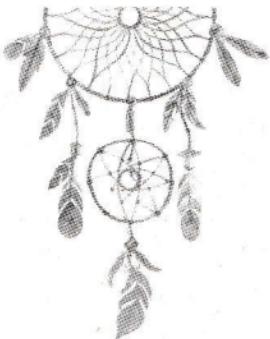
Astăzi, încă trăim prinşi în chingile acestei viziuni despre lume. Considerăm că ceea ce nu respiră, nu se mişcă şi nu creşte nu este ceva viu. Percepem energia prin prisma surselor de combustibil pe care le folosim, precum lemnul, petrolul ori cărbunele. În vremurile îndepărtate, energia era considerată materia vie a Universului. Energia era creaţia manifestată. Poate că cea mai importantă exprimare contemporană a acestei credinţe a fost formulată de Albert Einstein atunci când a descris relaţia dintre energie şi materie în ecuaţia sa,  $E = mc^2$ . În Occident, ne identificăm cu latura materială, care este finită prin natura sa. Şamanii se identifică însă cu latura energetică, infinită prin natura sa.

Respect pentru oameni și cărti

Mai există o diferență fundamentală între vechii amerindieni și americanii de astăzi. În zilele noastre, ne bazăm pe perceptie. Suntem o societate condusă prin reguli, care se bazează pe documente precum Constituția, cele Zece Porunci sau legi impuse de politicienii aleși să ne pună ordine în viață. Ne schimbăm perceptele – regulile sau legile – atunci când vrem să schimbăm lumea.

Grecii antici, pe de altă parte, erau oameni ai conceptelor. Nu erau interesați de reguli, ci mai degrabă de idei. Considerau că o singură idee poate schimba lumea și că nu există nimic mai puternic decât o idee emisă la timpul potrivit. Șamanii sunt oameni ai perceptelor. Atunci când vor să schimbe lumea, ei produc niște schimbări perceptuale, care le schimbă relația cu viața. Ei prevăd posibilul, iar lumea exterioară se schimbă. Iată de ce un grup de înțelepți incăși vor medita, gândindu-se ce fel de lume vor să le lase drept moștenire nepoților.

Un motiv pentru care practica vindecării energetice a fost păzită cu atâta strășnicie a fost frecvența confundare cu un set de tehnici, la fel cum medicina vestică este uneori percepută ca un set de proceduri. Considerăm în mod greșit că putem stăpâni vindecarea energetică dacă învățăm niște reguli. Pentru șaman, nu este vorba despre reguli sau idei. Este vorba despre viziune și Spirit. Și, dacă practicile de vindecare variază adesea de la un sat la altul, Spiritul nu se schimbă niciodată. Adevărata vindecare nu este decât o trezire a viziunii despre natura noastră perfectă și experiența nemărginirii.



## 1

# VINDECAREA ȘI NEMĂRGINIREA

Mergeam pe jos de zile întregi. I-am spus lui Antonio că nu mă deranja să luăm autobuzul sau chiar un taxi. Dar el nici nu voia să audă. Nu m-a lăsat să închiriez niște cai.

„Poporul meu a mers întotdeauna pe jos”, a spus el.

Îl place să scoată în evidență faptul că mă întrece la mers, chiar dacă are aproape 70 de ani. Mi-am scos pantofii când am ajuns la Sillustani și mi-am înmuiat picioarele în lacul rece ca gheata. Este un loc bizar, un cimitir întins pe mai bine de 30 de kilometri, precum Valea Regilor din Egipt. Doar șamanii, regii și reginele sunt îngropați aici, în turnuri gigantice din piatră, la marginea Lacului Titicaca. Cei mai buni pietrari provin din aceste locuri. Cum s-a dezvoltat această tehnologie aici, lângă lacul din vârful lumii?

Antonio mi-a explicat că turnurile funerare, *chulpa*, nu doar îi comemorează pe șamanii morți, ci sunt și casele lor temporare atunci când se întorc să ne viziteze

lumea. Sunt spirite eliberate, puternice, care se pot materializa oricând doresc. Acest lucru nu mi-a dat mai multă liniște. Venisem aici să petrecem noaptea, pentru o ceremonie în onoarea acestor șamani străvechi.

„Ei au pășit dincolo de timp”, a spus el. Mi-a explicat că, în cazul în care credința mea se bazează pe ideea că timpul curge într-o singură direcție, atunci voi fi distrus de orice experiență a viitorului meu. „Este nevoie de multă măiestrie pentru a te bucura de viitor, fără să le permiti cunoștințelor despre acesta să-ți afecteze acțiunile sau prezentul.”

*Din jurnale*



Am îmbrățișat o carieră în psihologie și, mai târziu, în antropologia medicală pentru că mintea umană mă fascinează. În anii 1980, mi-am petrecut sute de ore în laboratoarele de anatomie. Doream să știu cum poate mintea să influențeze corpul, creând atât sănătate, cât și boală. În acel moment mă interesa foarte puțin spiritualitatea, fie ea tradițională ori New Age. Eram convins că știința este singura metodă demnă de încredere pentru dobândirea cunoștințelor. Într-o zi, la Universitatea din California, secționam o probă de țesut cerebral, pregătindu-mă să examinez lamele la microscop.

Creierul este cel mai uluitor organ al corpului. Crevasele sale îl fac să semene cu o nucă de un kilogram și jumătate. Aceste văi și circumvoluțiuni au reprezentat singura cale prin care natura a putut potrivi stratul extins al neocortexului (cuvântul înseamnă „creier nou“) în capul nostru fără a mări

dimensiunea craniului. Evoluția umană a întâlnit deja un obstacol anatomic insurmontabil în încercarea de a avea un creier mai intelligent: faptul că cenușa pelviană nu poate tolera ieșirea prin canalul de naștere a unui cap de dimensiuni mai mari.

La microscop se pot observa milioanele de sinapsă care fac legătura între celulele neuronale, într-o rețea extraordinară de fibre vii. Aceste rețele neuronale transmit cantități uriașe de informații motrice și senzitive. Totuși, fascinația pentru creier le aparține în întregime occidentalilor. Egiptenii nu aveau nevoie de aşa ceva. După moarte, creierul era lichefiat și scos din cutia craniană, chiar dacă restul organelor erau mumificate.

Întrebarea cu care ne-am confruntat în acea zi, în laborator, a fost dacă mintea omului este concentrată în corpul omenesc, respectiv în creier. Știam că, în cazul în care creierul ar fi ușor de înțeles, atunci noi am fi atât de simpli încât nu l-am putea înțelege. Cu toate acestea, indiferent cât demeticulos examinăm secțiunile neuronale, mintea continuă să fie o enigmă pentru noi. Cu cât învăț mai multe despre creier, cu atât sunt mai confuz în ceea ce privește mintea.

Am considerat că rasa umană a reușit să supraviețuiască vreme de milioane de ani înainte de apariția medicinii moderne deoarece trupul și mintea au cunoscut calea prin care își pot păstra sănătatea. Am supraviețuit unor răni care s-au infectat, dar și fracturilor de oase dobândite în urma căzăturilor. Până acum 50 de ani, a merge la doctor era mai

Rpericolos pentru sănătate decât a rămâne acasă și a te vindeca în mod natural.

La începutul secolului XX, medicina a excelat doar în domeniul diagnosticelor. Încă lipseau tehniciile de vindecare, medicamentele eficiente și intervențiile chirurgicale, care s-au dezvoltat de abia în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Penicilina, de exemplu, primul antibiotic, a fost administrat abia din anii 1940. Dată fiind starea medicinii de dinainte de 1900, ne întrebăm cum au reușit strămoșii noștri să supraviețuiască atâtea mii de ani. Oare societățile indigene știau ceva despre minte și trup, ceva ce noi am uitat și încercăm să redescoperim acum în laborator?

Conceptul bolii la nivel psihosomatic este acum bine stabilit, dar la început a fost asociat cu ipohondria – „totul se întâmplă în mintea ta“. Efectele reale ale minții asupra trupului au fost confirmate de cercetările ulterioare. Într-un fel, cu toții am devenit experți în dezvoltarea unor boli psihosomatische, încă de la începutul vieții. La vîrstă de 6 ani, puteam crea simptomele răcelii în câteva minute dacă nu voiam să merg la școală. Bolile psihosomatische se împotrivesc oricărui instinct de supraviețuire, care a fost programat în corp de cele 300 de milioane de ani de evoluție. Cât de puternică trebuie să fie mintea ca să învingă aceste mecanisme ale supraviețuirii și autoconservării! Imaginează-ți că poți stăpâni aceste resurse, astfel încât să îți creezi sănătatea psihosomatică!

În ultimele câteva decenii, domeniul psihoneuro-imunologiei (PNI), care studiază felul în care stările,